

Nejen dovolenou na Maltě jsme si letos dopřáli.

I když to ještě v pravdě na Maltě zatím úplně není, páč na tu maltu ešče nedošlo. Ale už je to za rohem. Vyklizeno je, začíná se bourat, takže to nebude tak dlouho trvat. Každopádně, abychom tu dovču neměli čistě jen pracovní, vyjeli jsme si na jejím začátku do Lužek.

Měli jsme tam původně před kurvavirem zajištěno ubytování v penzijounu. Že si tam tak 10 dní pobudeme, a já se těšila, jak si to tam po letech zase procouráme..... leč. Představa davu pseudotůristů, kterým jinak není naše kotlina dost zajímavá, aby se v ní pohybovali, a teď jinam moc nemůžou a tak tu loncaj z donucení, mě naprosto nelákala. A když jsem si pak i dodatečně uvědomila, že navíc budu narážet všude na ten bordel, co po sobě u cest a v přírodě nechávají, bylo mi jasný, že by mi to tu dovolenou hodné zkazilo. A tak jsme to prostě přesunuli na jindy.

A s koupí Domečku si to navíc přesně i sedlo. Prostě dovolenkový dny letos využijeme jinak. Ale protože osud ví, že ty Lužky ráda mám, vymyslel, že Dennyky, která v nich bydlí, bude mít výstavu svých fotografií. A to si

přeciž nemůžu nechat ujít. Takže si tam zajedeme hnedka se začátkem dovči.

A v úterý jsme vyrazili. A aby ohařici nebyli jak socky, koupili jsme jim na cestu fungl nový pelíšky do auta. Ty starý už byly v příšerným stavu.

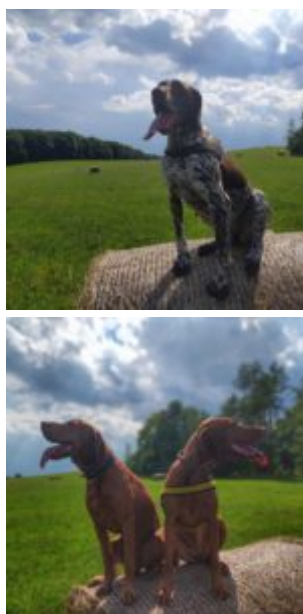
Z chalupy jsme vypadli kolem desátý a cestou se téměř upekli. Vjédro bylo příšerný. Do Děčína jsme dojeli v pohodě a pak nastal zvrát. Chtěli jsme tam vyzvednout nějaký eura. Když už pojedeme zkratkou přes Germánsko, že se tam třeba zastavíme. No jenže, probíhala tam jakási všeobecná přestavba a dostat se do centra, se zdálo téměř nemožný. Značení totiž nedávaly vůbec tušit, kudy se tam dostat. Zakufrovali jsme slušně. Nicméně nakonec se to podařilo. A zatímco Brtník vyrazil směr banky, my si to s ohaříkama pojali socializačně. V autě by se upekli, takže jsem je vytáhla na jakýsi náměstíčko s parkem a vodotryskem, kde bylo habakůk lidí. Nechala jsem je napít z ruky u kašny a pak jsme taky zamířili k bankám. Kde jsme vyčkali návratu páníka. A pak se mohlo jet dál. Z Děčína už je to na hranice kousek a pak přišlo to Germánsko. A taky další možnost zakufrovat, čehož jme nechtěně využili a tím pádem nebyl na nějaký nastavování už čas.

U Dennyky, respektive kousek od její práce, jsme zastavili fšící doslova vařený. Na nohy nás pak postavil výbornej oběd a kofola. A taky nás docela probrala historka s germánskými hosty. Postarší manželský pár se při placení postaral o rozruch tím, že servírce sdělil, že zaplatí pouze jedno jídlo. Protože to druhý, který ovšem snědli taky, a to komplet, mělo tvrdý

Nejen dovolenou na Maltě jsme si letos dopřáli.

maso.? E??? Pochopila bych, kdyby ho ihned vrátili, ale takhle??? Nakonec si prosadili svou. Šmejdi, šmejdský.

Dojeli jsme se pak ubytovat a vyzvednout Dennyky s Koněvem. Veelická vítačka proběhla a mazalo se ven. Krásnou loukou k rybníku a do lesa.



Ohařiska pochopitelně nadšený jako blázen. Aby ne, po té dlouhý cestě. Ovšem Rumíček byl až takovej blázen, že když jsem za ním vlezla do vody, že mu budu vykopávat vodičku, jak jsme zvyklý, tak při třetím, čtvrtým výkopu mě rafnul do nohy. A celkem fest se mu to povedlo. Myslela jsem, že cípnu a jeho zabiju. Nestalo se naščestí ani jedno. Obé by mi bylo líto. Čokle si pak řádili tím pádem ve vodě sami. Rumoušek měl tak trochu smůlu, páč obě čubky mu vždycky všechno sebraly. A on je nechal, páč je ten gentlemán.

Od rybníka jsme zamířili do lesa a Tali mě potěšila, když se nechala odvolat od kachen. Moc dobře každej pes ví, že v tom jste na něj krátcí a když chce, tak se na vás vykašle. Neudělala to. Prošli jsme kus lesem a skočili ještě do hospůdky na osvěžení. Ohaříky osvěžila mísa s vodou a sušený pečivo, který tam mají domácí připravený pro oslíka Káju a dvě kozenky. Kája se okamžitě stál terčem ohařího zájmu. Zatímco Rumoušek ho ihned dal na seznam podezřelejch tvorů, páč velikostí je to spíš pes, ale přitom je to jako víc kůň, Taliprtka nevěděla ešivá se kámošit, nebo se možná taky trochu bát....

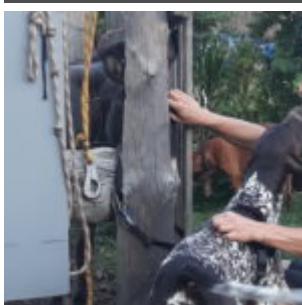
Nejen dovolenou na Maltě jsme si letos dopřáli.



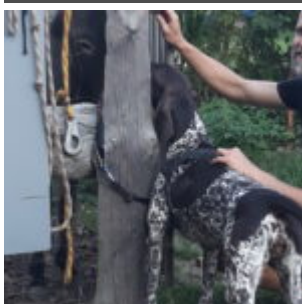
CoooooOO to tam je?



Nevim, ale je to diuný!



Pániku!! Trošku bojím!



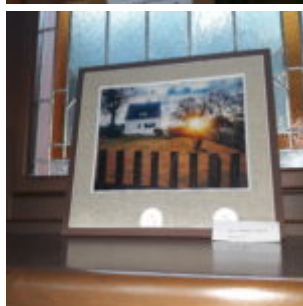
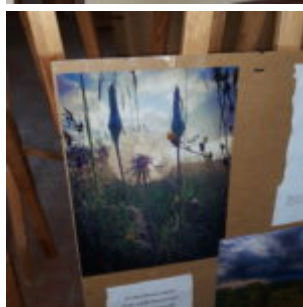
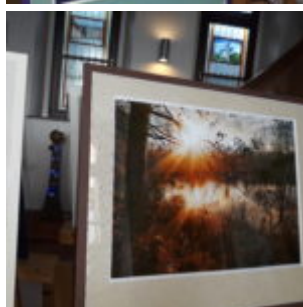
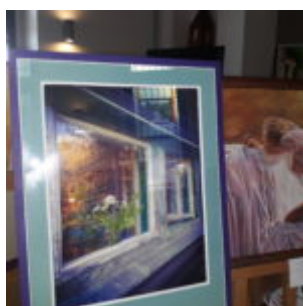
Karel?? Já sem Tali! ☐

A tím pádem řvát. Tak to měla pochopitelně smolikof.

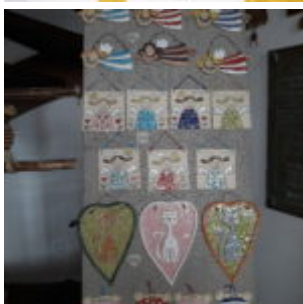
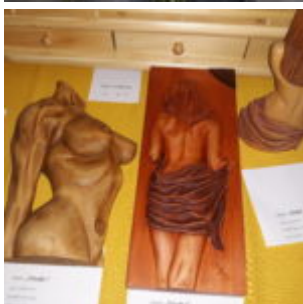
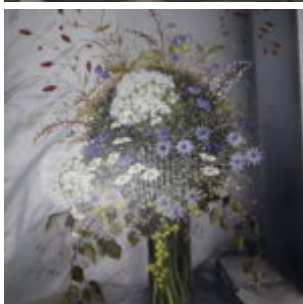
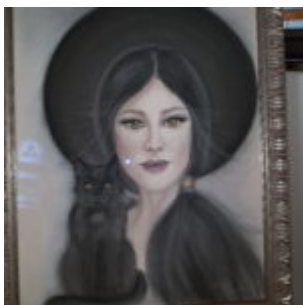
Zcela osvěžení jsme se mohli vydat na výstavu. A poslouchejte, byla to moc půvabná

Nejen dovolenou na Maltě jsme si letos dopřáli.

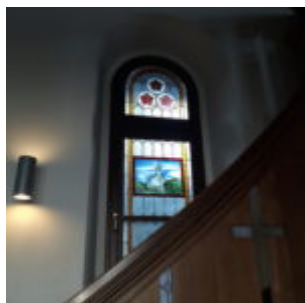
záležitost. Fotky, který dává občas Dennyky na fórum a známe je, dostaly paspartový kabátky a tím pádem i jinčí rozměr. A další mu pak dodaly básničky psaný na míru. Společnost jim dělaly úžasný obrazy a další výtvořy. To všechno zasazený ve skvělým prostoru Centra setkávání, který vzniklo v bývalým kostelíku. Vážně paráda.



Nejen dovolenou na Maltě jsme si letos dopřáli.



Nejen dovolenou na Maltě jsme si letos dopřáli.



krásný vitráže v Centru



Ohařiska na nás čekali venku a po nějaký době se jejich počet rozrostl. O jednu malinkou germanskou štendovou, která se nám přišla ukázat. Jeditííí, ta byla ňuňu. Enem se krapítek bála. Tali zase ukázala, že když chce, umí být empatická a chovala se jako velká teta.

Vrátili jsme se pak do hospůdky, kde jsme to pořádně roztočili.



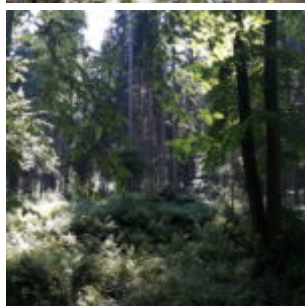
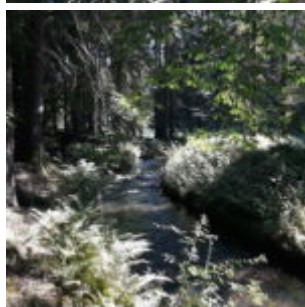
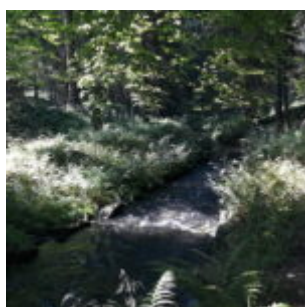
Dárek pro Dennyky - ten vlevo!! Ne to pivo!! ☐

Nejen dovolenou na Maltě jsme si letos dopřáli.

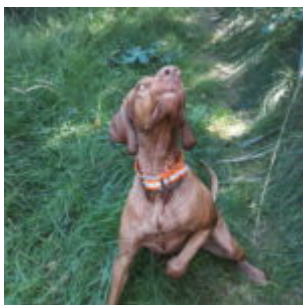
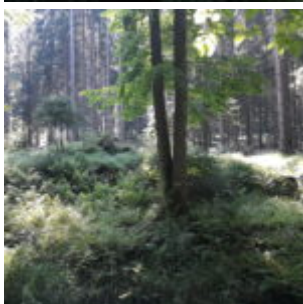
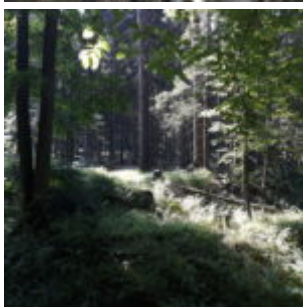


šnečka tvořil Brtník

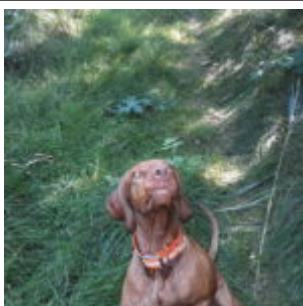
Nicméně hlava ráno nebolela. Takže se mohlo vyrazit na prochajdu. A to pořádnou prochajdu. Kolem vodičky, lesama



Nejen dovolenou na Maltě jsme si letos dopřáli.



A takovej to byl původně



Nejen dovolenou na Maltě jsme si letos dopřáli.

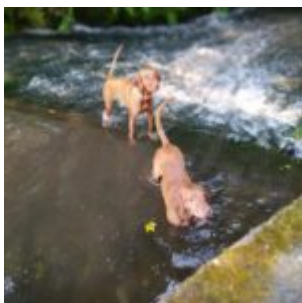
...hezkej a roztomilej pejskek ☐

a taky kolem.... slepičárny. Bejvalý teda ale..... Helejte voni vám sou tam prazvláštní v těch krajích. Slepičárna bývá přece obvykle přízemní budova,ne? A tady? Obří, tří-možná čtyřpatrová na budova s jakýmisi bočními obřími výhozy. Ešivá tím pouštěli dolů vejce, tak to pozdrav pánbůh teda ?? Ne, já vím, že to sloužilo nejspíš pro úklid slepičinců, nicméně se mi to stalo zdrojem zábavy a možnosti si do Dennyky zarejpat. Pořádně.

A stejně pořádně se taky ohaříci vyplavčili a vylítali. Tali byla úžasná, stejně jako Rumíček a tak jsme si fšící procházku, která se protáhla nakonec na tři hodinky, skvělé užili.



jede vláček motoráček ☐



Nejen dovolenou na Maltě jsme si letos dopřáli.



Ten stejnej propletenec kořenů, co jsem fotilá já, ale v Dennyko podání

Jen Dennyky musela pak tu pauzu, co si vzala, dloouho napracovávat. Asi teda ?. Pak jsme si ještě dali malý oběd a poté už se museli rozloučit, my vyrazili na dlouhou cestu na chalupu a Dennyky..... na krátkou cestu do práce.

Bylo to moc fajn, o to víc, že to vlastně byl jediný výlet na týhle Maltový dovolený.